

A szürke ló

Egyszer volt egy szegény ember, akinek a világon semmi egyebe nem volt, csak egy szürke lova. Azzal kereste a mindennapi kenyerét, hogy eljárt a szürke lovával a malomba örölni. A szürke ló nagyon megunt a dolgot. Láta, hogy a más ember lova mindig párjával jár a malomba, és azt mondja a gazdájának:

- Édes gazdám, mi dolog az, hogy más ember mindig két lóval dolgoztat, te meg csak engem fárasztasz?
- Bizony annak az az oka, kedves lovam, hogy egy árva bogaram sincs, akit melléd foghatnék.
- Ha csak ez a baj, eressz el engem, majd keritek én magamnak egy társat!

A szegény ember mindjárt eleresztette. Elindult hát a szürke ló, hogy társat kerítsen magának. Ment, mendegélt hetedhét ország ellen, egyszer meglátott egy rókalyukat. Kapta magát, ráfeküdt a lyukra, mintha meg lett volna dögölve, mintha már a farkát se tudta volna mozdítani.

Odabent a rókalyukban egy öreg róka lakott három fiával. Egyszer a legkisebb fia ki akart menni. Meglátta a szürke lovat, azt gondolta a fehérségéről, hogy hó van. Visszament az anyjához.

- Jaj, anyám, nem lehet most kimenni, nagy hó van odakint.
- Már hogy volna, hiszen éppen nyár közepe van most. Eredj ki te, fiam, mondja a középső fiának, te öregebb vagy, többet tudsz, nézd meg, mi az!

Kiment a középső fia is, az is meglátta a szürke lovat a rókalyuk bejáratánál, az is visszament.

- Jaj, anyám, csakugyan nem lehet most kimenni, hó van!
- Már hogy volna most hó, hiszen éppen nyár közepe van. Eredj ki te, legöregebb fiam, te legtöbbet láttál már a világon, nézd meg, mi van ott.

Kiment a legöregebb fia is, de az is csak azzal tért vissza:

- De bizony csakugyan hó van, akárhogy van a dolog, semmit se láttam, csak a nagy fehérséget.
- Nem lehet most hó, hisz éppen nyár közepe van – mondja az öreg róka, azzal maga ment ki. Láta, hogy nem hó, hanem egy szürke ló. Gondolkodott, hogyan kellene azt elhúzni onnan. Ha ott marad, nem tudnak kimenni. Próbálták elhúzni a három fiával, de meg se tudták mozdítani. Elment hát a komájához, a farkashoz.
- Kedves komám, ugyancsak jó peccsenyére tettem szert, de nem fér be a barlangomba. Azt gondoltam, húzzuk el a te barlangodhoz, abba talán befér, majd megehetjük ketten is!

A farkas megörült a jó peccsenynek, gondolta magában, ha egyszer beviheti az ő barlangjába, nem eszik abból a róka egy fél falatot se. Mindjárt visszamentek a rókalyukhoz. Még akkor is ott feküdt a szürke ló.

Mikor odaértek, elkezdett a farkas tanakodni:

- Hogy kellene ezt az én barlangomhoz elvinni, koma?
- Hát, csak úgy, ahogy én idáig hoztam: a farkam a farkához kötöttem, úgy hoztam árkon-bokron keresztül, még csak nehéz sem volt. Most hát kössük a te farkadhoz a farkát, úgy elviheted. A farkas mindjárt beleegyezett! Már előre fente a fogát a jó peccsenyére. A róka meg jó erősen összekötötte a farkas farkát a szürke ló farkával.
- Húzhatod már, koma!

Húzta a farkas, majd megszakadt, de meg se bírta mozdítani. Amint legjobban erőlködött, hirtelen felugrott a szürke ló, elkezdett szaladni, húzta ám a farkast farkánál fogva maga után árkon-bokron keresztül, vitte egyenesen a gazdájához.

- No, gazdám, hoztam magamnak társat.

A szegény ember mindjárt agyonverte a farkast, a bőrét eladta jó pénzért, azon vett egy másik lovat. A szegény ember sorsa is jóra fordult, s attól fogva sohasem örölt magában a szürke ló.

Ha magában örölt volna, az én mesém is tovább tartott volna.

1. Sorold fel a mese három állatszereplőjét!

2. Felelj egy szóban a kérdésekre!

Hova járt a gazdájával a ló?

Ki jár pórul a mesében?

Hány fia volt a rókának?

3. Melyik évszakban történnek az események?

Kattints a helyes válaszra!

- A. Tavasszal
- B. Nyáron
- C. Ősszel
- D. Télen

Miért nem volt társa a lónak?

Kattints a helyes válaszra!

- A. Mert szegény volt a gazdája.
- B. Mert fősvény volt a gazdája.
- C. Mert nem törődött vele a gazdája

Miért volt fontos a ló számára, hogy legyen társa?

Kattints a helyes válaszra!

- A. Unta magát.
- B. Jó barátságban volt a farkassal.
- C. Egyedül nehéz volt dolgoznia.
- D. Be akarta csapni a rókát.

Kattints a mondat befejezésére!

Kedves komám, ugyancsak jó pecsenyére tettem szert,

- A. de nem fér be a barlangomba.
- B. hiszen éppen nyár van.
- C. most hát kössük a te farkadhoz.

4. Ki mondta a következő mondatokat? Írd a keretbe a szereplő nevét!

- Jaj, anyám, csakugyan nem lehet most kimenni, hó van!

- Hogy kellene ezt az én barlangomhoz elvinni, koma?

5. Számozd meg az eseményeket időrendi sorrendben!

A farkast a ló húzta el a gazdájához.

A ló elindult társat keresni.

A farkas bőrén másik lovat vett a szegény ember.

Rátalált egy rókalyukra, s ráfeküdt.

Az öreg róka a farkast hívta segíteni.

6. Tedd a tulajdonságokat a szereplők cselekvései mellé: HISZÉKENY FURFANGOS HŰSÉGES

A sűrke ló éjjel – nappal örölt a gazdájával.	
A róka a farkassal akarta elhúztatni a lovat a rókalyuk szájától.	
A farkas megpróbálta elhúzni a lovat, mert elhitte amit a róka mondott.	

7. Pipáld ki az igaz kijelentéseket!

A ló elment szerencsét próbálni.	
Az öreg rókának három fia volt.	
A farkas nem bírta mozdítani a lovat.	
A szegény ember agyonverte a farkast.	
A farkast a róka húzta el a gazdájához.	

